

4) Komisja utrzymuje w szczególności, że naruszony został art. 6 ust. 2 dyrektywy 92/43/EWG w związku z jej art. 7 mający na celu uniknięcie na specjalnych obszarach ochrony pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, jak również uniknięcie niepokojenia gatunków, dla których obszary te zostały wyznaczone i negatywnego wpływu na ochronę dzikiego ptactwa.

5) Według Komisji Grecja nie przyjęła środków niezbędnych dla wykonania wszystkich zaplanowanych działań, które zostały uznane za niezbędne dla realizacji celów wspomnianych uregulowań.

6) W szczególności,

— nie doprowadzono do ostatecznego zaprzestania bezprawnych odwiertów, co same władze greckie uznały za niezbędne dla rekultywacji jeziora;

— nie doprowadzono dotychczas do ograniczenia zakresu irygacji, w takim stopniu aby można go było zaakceptować, co wynika z faktu, że władze greckie nie przedstawiły dowodów na to, iż planowane środki zostały przyjęte;

— nie dokończono dotychczas badań w przedmiocie prac budowlanych dotyczących zbiorowych sieci irygacyjnych i wzbogacenia strefy freatycznej jeziora w Koronei a także nie zrealizowano unieszkodliwiania odpadów przemysłowych, gdyż nie została podpisana umowa w przedmiocie prac budowlanych dotyczących niecki jeziora. Ponadto nadal bezprawnie działają cztery zanieczyszczające zakłady przemysłowe;

— dotychczas nie zatwierdzono projektu zarządzania i zintegrowanego programu monitoringu Parku Narodowego jezior Koroneja-Wolwi i Makedonikon Tempon.

7) Dodatkowo Komisja uważa, że naruszone zostały art. 3 i 4 dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. Co się bowiem tyczy utworzenia systemu zbierania w Langadzie składającego się ze zbiornika odpadów kanalizacyjnych pochodzenia indywidualnego i przemysłowego i biologicznego funkcjonowania Komisja nie została powiadomiona przez władze greckie o zakończeniu pierwszego etapu przewidzianych prac, które po zakończeniu wywoływałyby korzystne skutki dla połowy populacji miasta Langada. W każdym razie drugi etap oczyszczania, który przyniósłby, po jego zakończeniu, korzyści dla całej tej populacji jest dopiero przedmiotem analiz.

8) Wreszcie, jeżeli chodzi o wtórne oczyszczenie ścieków komunalnych do chwili udzielenia przez władze greckie odpowiedzi na uzasadnioną opinię umowa w tym względzie nie została jeszcze zawarta.

**Skarga wniesiona w dniu 11 października 2011 r. —
Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej**

(Sprawa C-520/11)

(2011/C 362/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Jimeno Fernández i D. Bianchi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, że poprzez niewykonanie decyzji Komisji 2009/726/WE, wzywającej Francję do zawieszenia stosowania środków zakazujących wprowadzania na jej terytorium mleka i produktów mlecznych do celów spożywczych z gospodarstw, w których potwierdzono przypadek trzęsawki klasycznej, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 ust.3 TUE i art. 288 TFUE;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 25 lutego Francja W dniu 25 lutego 2009 r. Francja wydała rozporządzenie w sprawie zakazu przywozu na terytorium Francji mleka i produktów mlecznych przeznaczonych do spożycia przez człowieka, pochodzących od owiec i kóz stanowiących ryzyko w zakresie przenośnych encefalopatii gąbczastych.

Komisja przedstawiła sprawę Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt (SCOFAH) w celu rozszerzenia, poprawienia lub odwołania wspomnianych tymczasowych krajowych środków ochronnych.

Na podstawie dostępnych opinii naukowych oraz wyjaśnień SCOFAH, w dniu 24 września 2009 r. Komisja uznała, że przyjęte przez Francję tymczasowe krajowe środki ochronne wykraczają poza zakres niezbędny do uniknięcia poważnego ryzyka dla zdrowia ludzi, nawet przy uwzględnieniu zasady ostrożności, i wydała, na podstawie art. 54 ust. 2 rozporządzenia 178/2002⁽¹⁾, decyzję 2009/726/WE⁽²⁾, wzywając Francję do zawieszenia stosowania tych środków.

Republika Francuska wniosła skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji, nie wystąpiła jednak z wnioskiem o zawieszenie jej wykonania.

Komisja uważa, że Republika Francuska, poprzez niewykonanie wspomnianej decyzji, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 ust. 3 TUE i art. 288 TFUE.

Po pierwsze, zgodnie z art. 4 ust. 3 TUE, państwa członkowskie podejmują wszelkie środki ogólne lub szczególne właściwe dla zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z traktatów lub aktów instytucji Unii.

Po drugie, art. 288 TFUE stanowi, że decyzja wiąże swoich adresatów w całości w celu zapewnienia jej pełnej skuteczności.

Wreszcie, ponieważ skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez Republikę Francuską przeciwko decyzji

2009/726/WE nie ma skutku zawieszającego i Republika Francuska nie wniosła o zawieszenie jej wykonania, zastosowanie zaskarżonej decyzji nie zostało zawieszane.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31, s. 1).

(²) Decyzja Komisji z dnia 24 września 2009 r. w sprawie tymczasowych środków ochronnych przedsięwziętych przez Francję w odniesieniu do wprowadzania na jej terytorium mleka i produktów mlecznych z gospodarstwa, w którym potwierdzono przypadek trzęsawki klasycznej (Dz.U. L 258, s. 27).